



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 4 stycznia 2019

DIH-2.709.136.2018.CS

DECYZJA DIH-2 NR 2/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 23 listopada 2018 r., przedsiębiorcy T. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U.R. T. W. w W. – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 listopada 2018 r., nr D/LE.NR.8361.198.2018, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), za niezamieszczenie na stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej - 10 września 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr D.LE.NR.8361.198.2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy oraz zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach

ciekłych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy T. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U.R. T. W. w W. (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 10 września 2018 r. nr D.LE.NR.8361.198.2018 oraz poprzez dokumentację zdjęciową stanowiącą załącznik nr 1 do protokołu kontroli. Ponadto w toku kontroli w charakterze świadka przesłuchano pracownicę kontrolowanej stacji paliw.

Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy 23 września 2018 r. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 19 października 2018 r. nr D.LE.NR.8361.198.2018, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W piśmie z 30 października 2018 r., stanowiącym odpowiedź na wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Przedsiębiorca oświadczył, że informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji w chwili kontroli, a kontrolującym nie została okazana, gdyż obsługę stacji stanowią dwie młode dziewczyny cyt. „mające na głowie inne sprawy niż jakieś estry

paliwowe”. Ponadto Strona zakwestionowała wysokość kary pieniężnej.

16 listopada 2018 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję nr D/LE.NR.8361.198.2018, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4 w zw. z art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niezamieszczenie na stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 23 listopada 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, uznając wymierzona karę za nieuzasadnioną i niewspółmierną do zarobków na małych stacjach paliw.

Przy piśmie z 3 grudnia 2018 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D.LE.NR.8361.198.2018.

Pismem z 13 grudnia 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 21 grudnia 2018 r. stwierdziła, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wyrażone w odwołaniu.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na

tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 10 września 2018 r. nr D.LE.NR.8361.198.2018 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna, a także protokół przesłuchania świadka z 10 września 2018 r. Protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Przesłuchana 10 września 2018 r. w charakterze świadka pracownica stacji oświadczyła, iż nie wiedziała o obowiązku zamieszczania na stacjach paliw informacji o zawartości biokomponentów i nie kojarzyła aby taka informacja znajdowała się na kontrolowanej stacji, będąc tam zatrudniona od około 1,5 roku. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna zawarta w protokole oględzin, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Mając na względzie treść odwołania, jak również pisma z 30 października 2018 r., Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i pisma z 30 października 2018 r., Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji paliw i była zamieszczona w widocznym i ogólnodostępnym miejscu na tablicy informacyjnej, dystrybutorze lub ladzie wewnątrz budynku. Na poparcie tego stanowiska, Przedsiębiorca nie przedstawia jednak żadnych dowodów. Za takowe nie można bowiem uznać stwierdzenia o młodej i niedoświadczonej pracownicy, która będąc przerażona obecnością inspektorów nie była w stanie wskazać wymaganej informacji. Jak już podniesiono powyżej, przesłuchana w charakterze świadka pracownica stacji zeznała, iż pracuje w tym miejscu około 1,5 roku i nie wiedziała o obowiązku zamieszczania na stacjach paliw informacji o zawartości biokomponentów, jak również nie kojarzyła aby taka informacja znajdowała się na kontrolowanej stacji. Z treści protokołu kontroli z 10 września 2018 r. nr D.LE.NR.8361.198.2018, jednoznacznie wynika, iż w momencie kontroli wymaganej informacji na stacji nie było. Ustalenia te potwierdza również dokumentacja fotograficzna stanowiąca załącznik nr 1 do protokołu kontroli. Upoważnienie do kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach Strony oraz protokołem kontroli, doręczono Przedsiębiorcy 23 września 2018 r. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Innymi słowy Przedsiębiorca do czasu wszczęcia postępowania administracyjnego - w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów - nie tylko nie kwestionował faktu braku wymaganej informacji na kontrolowanej stacji paliw, ale też nie przedstawiał wersji jej rzekomego zamieszczenia na tablicy informacyjnej, dystrybutorze lub ladzie wewnątrz budynku.

Wypada w tym miejscu także zauważyć, iż zgodnie z protokołem kontroli z 10 września 2018 r. nr D.LE.NR.8361.198.2018, kontrola trwała od godz. 12:51 do godz. 14:40. W jej trakcie inspektorzy wykonali 10 fotografii na kontrolowanej stacji paliw, które objęły budynek stacji z zewnątrz, drzwi wejściowe do niego, okna, dystrybutory i wewnątrz budynku.

Konkludując, załączona do akt dokumentacja fotograficzna oraz treść protokołów

kontroli i przesłuchania świadka nie pozostawiają wątpliwości, iż w dniu kontroli na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw, nie zamieszczono wymaganej informacji o zawartości biokomponentów.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Odnosząc się do zarzutu, iż wysokość kary jest nieuzasadniona i niewspółmierna do zarobków na małych stacjach paliw, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8 wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5000 zł. Ustawodawca przyjął bowiem w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej miarkowania, ani też możliwości odstąpienia od jej wymierzenia.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Wypada w tym miejscu dodać, że obowiązek zamieszczenia czytelnych informacji o zawartości biokomponentów wynika z konieczności zapewnienia konsumentom możliwości weryfikacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez konsumenta pojeździe, zgodnie ze wskazaniami producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd. Brak omawianych informacji pozbawia zatem konsumenta możliwości dokonania właściwego - dla jego pojazdu - wyboru paliwa.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 listopada 2018 r., sygn. D/LE.Nr.8361.198.2018, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...). Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, iż jak wynika z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), z dniem 3 grudnia 2018 r. Pani T. W. zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej pod nazwą P.H.U.R. T. W. w W., zaś z dniem 4 grudnia 2018 r. doszło do wykreślenia wpisu z rejestru CEIDG. Nie zmienia to faktu, iż w dacie kontroli, tj. 10 września 2018 r., w dacie wydania decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 listopada 2018 r. oraz w dacie złożenia odwołania od tejże decyzji, tj. 23 listopada 2018 r. Pani T. W. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U.R. T. W. w W.. Z tego też względu - choć adresatem decyzji pozostaje Pani T. W. jako osoba fizyczna - w sentencji decyzji wskazano Panią T. W. jako osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Wypada w tym miejscu dodać, iż osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą ponosi nieograniczoną odpowiedzialność za działania podjęte w ramach prowadzonej przez siebie działalności. Tym samym, jeżeli Strona jako osoba fizyczna dopuściła się w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, czynu który skutkuje sankcją w postaci kary pieniężnej, to ponosi ona również

odpowiedzialność po zakończeniu tej działalności gospodarczej (por. wyrok WSA w Warszawie z 8 grudnia 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 573/15).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/